

ORTENS BÄSTA

penna

KATEGORI SCEN

TÄVLINGSBIDRAG 19

Gravarna talar

Yusuf Hussein

2002

Uppväxt i: Rinkeby, Stockholm

Bosatt i: Kista, Stockholm

I

Om du inte var närvarande och besvara mina rop när jag väl var vid liv så vill jag varken höra "Gud tar de bästa först" eller "vila i frid"

Feta stycken och hjärtan som i det skedet inte betyder nått

Fredsduvor som gjorde narr av liket som log på trottoaren samtidigt som gångtrafikanter helt förskräckta tittade på

Räddningstjänsten som dröjde fast än trafiken gav plats

Snälla, gör mig en tjänst och kom med räddning i tid nästa gång för blodet hann torka

Flashback hann vakna till

Mamman hann låsa in de sex andra hemma, skynda till platsen och ta in att hennes äldsta son inte längre finns

Innan ens polisen hunnit spärra av

Känns som om det här är exakt det de vill

För när gentriferingen inte haft någon minsta påverkan alls så lyckas de fortfarande tvinga ut oss, fast den här gången i svarta påsar som miserabla lik

Märkvärdigt

Hur märkvärdigt är det inte när det börjar regna just den dagen då familjen anordnat en minnesstund och en insamling?

Och räkna inte med en regnbåge för det ända med det färg häromkring just nu är lillebrorsans blodröda Spiderman T-shirt

För ung, för oskyldig för att förstå sig på klädkoden för en begravning

Det är samma personer som aldrig svarade på mina samtal som i skrivande stund lägger blombuketter på min grav

Som om att känna någon som gått bort nuförtiden blivit till ett socialt kapital

När mitt namn kommer på tal så har alla plötsligt blivit författare till min biografi

Men var det någon som fick man stanna still, tog mig åt sidan och fråga varför jag valde denna livsstil?

Knappast.

II

Vem hör en när man ligger sex meter under jord, helt ensam?

Försöker röra på sig, vrider och vänder på kroppen men inte kommer någonstans

Jag hör hur nära gråter och skriker ovanpå mig i alla fall

Känslan av maktlöshet, att inte kunna torka mors tårar som rinner ner för gravstenen, kommer jag för evigt vara tvungen att dö med

Det var inte så svårt att vänja sig vid trångboddheten i graven när man kommer från miljonprogrammen

Att bli ett med jorden tills ingenting finns kvar, som om att det fanns något från första början

Men helt ärligt skulle jag alla dar i veckan välja isoleringscellen än graven

För där hörde jag åtminstone ekot av min röst än tankarna innanför skallen

Ibland så undrar jag hur de som ligger i gravarna bredvid har det

Vissa är några timmar gamla och andra har legat här hur långt tillbaka man än kan minnas

Tänk om man kunde växla brev mellan gravarna, fatta vilka berättelser som då skulle kunna ha förmedlats

Men här förmultnar olyckligtvis anekdoter liksom kroppen och gatunamnen

Efter att sista handen har kastat jord, vem är det som verkligen kommer komma ihåg en?

III

Tomt

Det är graven sammanfattat med ett ord

Om jag fick leva en gång till så lovar jag att jag aldrig skulle ha spenderat en enda minut vid någon port

Pennan skulle jag hålla hårt vid

Skriva ner mina känslor och sen reflektera än att rulla upp en joint och med röken låta de exhalera

För graven är sannerligen ingen plats för unga

Titta runt omkring mig

På åratalen som är inristade på gravstenarna bredvid

Varför ska det alltid vara vila i frid och nästan aldrig lev i frid?

För jag är trött på att tjuvlyssna på barn som sitter och berättar om hur deras dag gick för en far som längre inte finns

Trött på att de ska behövas övertygas om att storebror snart är hemma från sin resa när han egentligen ligger six feet deep

Säg mig, hur ska man då kunna se glaset halvfullt när sånt här händer vardagligen i sitt liv?

III

Om jag ska vara ärlig så tycker jag verkligen att axelväskan, luren och tugget är slöseri med tid

Vet inte direkt hur jag började med det här från första början, jag som sen gymnasiet ha velat hålla på med aktier, Forex trading och statistik

Ibland så tänker jag

Vad skulle hända om jag lämna allt det här, började om på nytt och för en gångs skull tjänade mina pengar vitt?

Då skulle jag inte behöva oroa mig över att behöva splitta pengar men någon, förutom mamma förstås

Nu när man tänker på det är det flera som faller för gruppsycket som unga, det är en väsentlig faktor i det hela som många inte verkar förstå